

JESTEŚMY Z WAMI МІЗ БАМИ

Od pierwszego dnia rosyjskiej inwazji nasz ukraiński przyjaciel prowadzi w Kijowie swoisty dziennik czasu wojny. Jego polski przekład pióra prof. Magdaleny Mączyńskiej będzie – z inicjatywy prof. Andrzeja Kokowskiego – drukowany w „Wiadomościach Uniwersyteckich” Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej, niemniej sądzimy, że to niezwykle osobiste świadectwo powinno być udostępniane na wszelkie sposoby. Dlatego, przy pełnej aprobacie wszystkich zainteresowanych, zamieszczamy tu in extenso tekst zapisków Maksa w takim brzmieniu, w jakim ukaże się w miesięczniku UMCS.

Pliki do ściągnięcia:

[Levada Dziennik 01 PL.pdf](#)
[Levada Dziennik 02 PL.pdf](#)
[Levada Dziennik 03 PL.pdf](#)
[Levada Dziennik 04 PL.pdf](#)
[Levada Dziennik 05 PL.pdf](#)
[Levada Dziennik 06 PL.pdf](#)
[Levada Dziennik 07 PL.pdf](#)
[Levada Dziennik 08 PL.pdf](#)
[Levada Dziennik 09 PL.pdf](#)
[Levada Dziennik 10 PL.pdf](#)

Od Autora do Polaków

Gdy tylko wojna się rozpoczęła, napisałem na Facebooku dwa krótkie teksty z moimi refleksjami na temat Rosji, nie tylko kraju, ale wszystkiego tego, co nazywamy rosyjskim. To „rosyjski świat”, rosyjska kultura, rosyjski naród. Pisałem to dla moich rosyjskich przyjaciół i kolegów, z którymi ciągle jeszcze utrzymywałem kontakt. Chciałem, aby lepiej zrozumieli, co czujemy my, tu w Kijowie, i nie mieli złudzeń, że kiedyś, gdy wojna się skończy, gdy przestaną strzelać, wszystko wróci na swoje tory. Pisałem jako człowiek rosyjskojęzyczny i wychowany na rosyjskiej kulturze.

Nieoczekiwanie dla mnie odbiorcy moich tekstów zaczęli prosić, abym kontynuował te zapiski. Niektórzy z nich byli zdania, że to bardzo ważne. Ważne dla tych, którzy wspierają Ukrainę w Rosji i chcą, aby Rosja stała się normalnym krajem.

Staram się pisać codziennie. Nie namyślam się, nie planuję i niczego nie poprawiam. To są moje wrażenia i niektóre myśli o naszej przeszłości i przyszłości. Staram się pisać subiektywnie, jak tylko mogę, bo myślę, że czas na spokojną analizę nie nadejdzie szybko.

Krąg moich znajomych składa się z naukowców i wykładowców, przede wszystkim archeologów i historyków. Myśląc o reakcji większości rosyjskich kolegów, doszedłem do wniosku, że humanizm może być niezależny od polityki, ale nie może pozostawać obojętny wobec wojny.

Zainteresowanie moich polskich przyjaciół tymi tekstami jest bardzo ważne dla nas na Ukrainie. Przyjaźnię się z polskimi kolegami i kocham Polskę już od połowy 90. lat zeszłego stulecia. Chcę, aby polscy czytelnicy wiedzieli, jak bardzo ważne dla nas są ich wsparcie i przyjaźń! Nie tylko dlatego, że jest nam fizycznie ciężko. Ale uczucie, że ktoś o nas niepokoi się i myśli, czyni nas o wiele silniejszymi!

Max Levada

